

موعظه ي امام محمد باقر عليه السلام

اي جابر آيا كسي كه ادعاي تشيع کرده و اعتراف به محبت ما اهل بيت (عليهم السلام) دارد ...

جابر گوید: امام محمد باقر عليه السلام به من فرمودند: اي جابر آيا كسي كه ادعاي تشيع کرده و اعتراف به محبت ما اهل بيت (عليهم السلام) دارد به همين مقدار از ادعا اكتفا کند؟ (و خود را بي نیاز از عمل و تکليف بدانند) در صورتیکه به خدا قسم از شيعه ي ما محسوب نمي شود مگر كسي كه تقوای الهي را پيشه کند و اطاعت فرمان خدا نماید. و آنان نیز شناخته نشوند - اي جابر - مگر به: تواضع، افتادگي، امانت، زياد به ياد خدا بودن، روزه، نماز، احسان به والدين، رسيدگي به حال همسايگان از فقيران و مستمندان و بدهكاران و يتيمان، راستگويي، تلاوت قرآن، نگه داشتن زبان از گفتار دربار مردم مگر به نکوگويي و آنان چنانند که در میان قبیله و فامیل خود نسبت به تمام امور، امین شناخته می شوند. جابر گفت: يابن رسول الله (عليه السلام) ما که امروز احدي را يا چنین صفات که فرمودید نمی شناسيم. فرمودند: اي جابر مبادا مذهبها و روشها تو را به اين عقیده گنشانند که برای مردم همين بس است که گوید من علي (عليه السلام) را دوست دارم و پيرو هستم سپس با اين گفتار زباني اهل عمل [در انجام وظايف] نباشد، اگر گوید من رسول خدا (صلي الله عليه و اله وسلم) را دوست دارم ولي پيروی از سیره و رفتار او ننماید و سنت و احكام شريعت او را بکار نیندد، تنها محبت او نافع به حال وي نخواهد بود [و به او مصونيت از عذاب خدا نخواهد داد]. بنابراین تقوای خدا را پيشه خود سازید و برای رسيدن به پاداش هاي الهي کار کنید [و اين را بدانيد که] بين خدا و احدي از بندگان رابطه خویشاوندی نیست؛ محبوب ترين بندگان نزد خداوند عز و جل و گرامي ترين آنان نزد او پرهيزگارترين و کوشاترين آنها در انجام وظايف بندگي است. اي جابر به خدا قسم براي تقرب جستن به خداوند تبارک و تعالي، هيچ وسيله اي جز اطاعت و عمل به دستورات شريعت در کار نیست و ما [از جانب خدا] فرمان تبریئه و امان دادن از آتش [مخصوص مدعيان تشيع را خالي از عمل باشنند] در دست نداريم و احدي را بر خدا حجتی نیست؛ هر کس مطيع فرمان خدا باشد او ولي و دوستدار ما است و هر کس متخلف از فرمان خدا باشد او دشمن ماست و راهي برای رسيدن به ولايت و محبت ما نیست جز راه عمل [به کار بستن امر ونهي خدا] و ورع [پرهيز از گناه و دوري جستن از محرّمات خدا]. منبع: اصول کافی ج 4 باب طاعت و تقوا ح 3